



Ágh István (1938, Felsőörszék) kétszeres József Attila-, Kossuth-, Radnóti- és Prima-díjas, Balassi Bálint-émlékkardos költő, író, műfordító. A Nemzet Művésze, a Magyar Művészeti Akadémia tagja. A Hetek alkotójaként indult. 1975-től az Új Írás munkatársa, jelenleg a Hírel szerkesztője. Legutóbbi kötetei: *Összegyűjtött versek I–II.* (2013), *Szavak honvágya* (2013), *Válasz hazulról* (2015).



Beke Mihály András (1956, Bukarest) író, újságíró, műfordító, kultúrdiplomata. A Babeş-Bolyai Tudományegyetem magyar–orosz szakán végzett. A Pázmány Péter KTE-n szerzett Európa-szakértő diplomát. 2003–2012 között a Magyar Televízió munkatársa. 2003–2008 között a bukaresti Magyar Kulturális Intézet igazgatója. Legutóbbi kötetei: *Hunok Európában, Gondolatok a magyar kulturális diplomáciáról* (2010), Alain Minc: *Új középkor* (fordítás franciából).



Berta Zsolt (1966, Budapest) író, zenész. Budapesten él. Az Egykutya zenekarral játsza saját dalait. Regénye, a *Jancsiszög* (2008) a Magyar Napló regény pályázatán 2007-ben különdíjat nyert. 2015-ben Bertha Bulcsu-émlékdíjban részesült. Legújabb kötete: *Kalef* (2014).



Bertha Zoltán (1955, Szentes) kritikus, irodalomtörténész, a budapesti Károli Gáspár Református Egyetem Modern Magyar Irodalmi Tanszékének docense. Többek között Kölcsey- (1996), Tamási Áron- (2003) és József Attila-díjas (2004). Debrecenben él. Legutóbbi tanulmánykötetei: *Erdélyiség és modernség* (2006), *Sorsjelző* (2006), *Sorsmetszetek* (2012), *Erdély felé* (2012).



Czákó Gábor (1942, Decs) író, kritikus, képzőművész, a magyar katolikus újságírás megszervezője, a Duna Televízió *Beavatás* című esszéorozatának szerzője. Jogi diplomája megszerzése után szerkesztőként dolgozott a Mozgó Világnál (1978–1983), az Igennél, a Magyar Szemlénél. Többek között József Attila- (1975), Arany János- (2000), Babits Mihály- (2000), Pro Literatura- (2008), Stephanus- (2009) és Kossuth-díjas (2011). Legutóbbi kötete: *Történeteink az almáspitével* (2015).



Dobozi Eszter (1956, Cegléd) József Attila-, Pílinzky-, Kölcsey-, Arany János-díjas költő, író. A JATE Bölcsészettudományi Karán végzett. A kecskeméti Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola, Gimnázium, Szakközépiskola és Alapfokú Művészeti Iskola igazgatója. 1989 óta a Forrás külső munkatársa. Legutóbbi kötete: *Ahogy ő néz, ahogy ő lát* (válogatott és új versek, 2015).



Gróh Gáspár (1953, Budapest) Pethő Sándor-díjas kritikus, irodalomtörténész, szerkesztő, köztisztviselő. A KLTE magyar–történelem szakán végzett 1977-ben. Volt könyvtáros az OSZK-ban, kiadói szerkesztő a Múzsák Kiadóban, olvasószerkesztő a Magyar Naplónál, újságíró, rovatvezető a Heti Magyarországnál, kormányfőtanácsadó (1998–2002), óraadó a PPKÉ-n. Jelenleg a Köztársasági Elnöki Hivatal igazgatója és a Magyar Szemle Korkép rovatának szerkesztője. Főként az irodalom és a nemzet mentalitása közötti kapcsolat, illetve a nemzeti modernizáció problematikája érdekli. Legutóbbi kötete: *A kultúra irányítóje* (2015).



Jávorszky Béla (1940, Budapest) író, műfordító, diplomata. Finn, svéd és észti irodalmat fordít. Csoóri Sándor, Kassák Lajos, Nagy László és Weöres Sándor műveit fordította finn és svéd nyelvre. Finn állami irodalmi díjas (1976), Füst Milán- (1998), József Attila- (2002) és Magyar PEN Club Janus Pannonius műfordítói díjas (2013). Legutóbbi műfordításai: Doris Kareva: *Tavaszban élek* (versek, 2015), Ulla-Lena Lundberg: *A marcipánkatona* (regény, 2015).



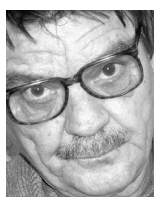
Kabdebó Lóránt (1936, Budapest) irodalomtörténész, kritikus, egyetemi tanár, Szabó Lőrinc monográfusa. Számos önálló kötet és monográfia szerzője, Szabó Lőrinc-életműkiadások gondozója, a Pécsi és a Miskolci Egyetem tudományos szervező egyénisége. Szabó Lőrinc- (1989), József Attila-díjas (2012), és kitüntették a Magyar Köztársaság Érdemrend tisztikeresztjével (1998). Legutóbbi kötetei: *Rögeszmerend: Turczi István művének tragikus derűje* (2007), „Nyílik a lélek” – *Kettős látás a huszadik századi lírában. Szabó Lőrinc „rejtékútja”* (2015).



Kürti László (1976, Vásárosnamény) költő. 2014-ben a Tokaji Író-tábor díjában részesült. A Debreceni Egyetem filozófia szakán és a Semmelweis Egyetem testnevelő és gyógytestnevelő tanári szakán végzett. A Partium főmunkatársa, A Vörös Postakocsi szerkesztője. Legutóbbi kötete: *Testi misék* (versek, 2012).



Lackfi Margit (1995, Budapest) egyetemi hallgató, illusztrátor. 2013-ban volt kiállítása az Erkel Galériában, és ő illusztrálta Lackfi János *Szaki-mesék* (2014) című mesekönyvét. Svéd és norvég irodalommal is foglalkozik, azon belül Knut Hamsun, Göran Tunström, Sofi Oksanen munkásságával.



Marosi Gyula (1941, Budapest) 1966 óta publikáló író. 1973-ban a József Attila Kör alapítója, majd titkára. Volt a Mozgó Világ prózarovatának vezetője, majd a Magyar Televízió dramaturgia. József Attila- (1981) és Balázs Béla-díjas (1997). Legutóbbi kötetei: *A nilusi krokodil* (elbeszélések, novellák, 2011), *A Dunánál* (elbeszélések és novellák, 2014).

Szomorúan tudatjuk, hogy Kőváry E. Péter újságíró, író, a Magyar Írószövetség tagja hosszan tartó betegség után 2015. november 22-én vasárnap Békéscsabán elhunyt. A 68 éves korában elhunyt Kőváry E. Péter a Békés Megyei Népújság, a Békés Megyei Hírlap és a Nép-szabadság munkatársa, 1994-től 2002-ig a Békés Megyei Nap főszerkesztője és kiadóigazgatója volt. Emellett több sikeres könyv, egyebek mellett a *Nem jön többé a drótostót*, *A szik virága* és az *Útított az óránk* című regények szerzője. *Ez az a föld...* című, a '80-as években és a '90-es évek első felében zajló alföldi földtulajdonlasi változásokról szóló riportgyűjteményét kiadónk jelentette meg 2001-ben.



Mezey Katalin (1943, Budapest) költő, író, műfordító, a Kilencek költőcsoport tagja. A Széphalom Könyvműhely igazgatója, 1992-től 2008-ig az Írók Szakszervezetének főtítkára. 2012-től a Magyar Művészeti Akadémia Irodalmi Tagozatának vezetője. József Attila- (1993), Prima- (2007), Bethlen Gábor- (2009), Partiumi Író tábor (2013) és Kossuth-díjas (2015). Legutóbbi kötetei: *Ismernek téged* (2014), *Csutkajutka meséi és újabb történetek* (2015). Összegyűjtött verseinek kötete megjelenés előtt áll kiadónknál.



Oláh János (1942, Nagyberki) költő, író. A Kilencek költőcsoport tagja. 1994-től a Magyar Napló folyóirat főszerkesztője. Greve- (1992), József Attila- (1994), Március 15-e (2007), Bethlen Gábor- (2009), Márai Sándor- (2012), Partiumi Író tábor (2012) és Magyarország Babérkoszorúja-díjas (2014). Legutóbbi kötete: *Az örült* (regény, 2015).



Okvách Imre (1956, Gyöngyös) történész, a KLTE történelem–népművelés szakán végzett, a történettudomány kandidátusa. Volt a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum tudományos munkatársa (1981–1988, 1991–1997), az MTA lexikonszerkesztőségének hadtudományi szerkesztője (1988–1991), a Történelmi Hivatal osztályvezetője (1997–2003). Jelenleg az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltárának fősztályvezetője (2003–). Meghívott óraadóként oktatott a PPKÉ és a KRE Történettudományi Intézeteiben. Kutatási területe az 1945–1990 közötti időszak katonapolitikája és a katonai titkosszolgálatok története. Legutóbbi kötete: *A megtorlás szervezete. A politikai rendőrség újjászervezése és működése 1956–1962* (2013, társszerkesztő).



Pusztyai János (1948) a nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem Közép-Európa Tanulmányok Karának professzora, a Nyugat-magyarországi Egyetem (Szombathely) professor emeritusa. Finnugor nyelvész, de rendszeresen adja ki és fordítja finnugor népek irodalmát is. Legutóbbi kötete: *„Önmagad útját járd!” – Pusztyai Jánossal beszélget Füzfá Balázs* (2015).



Rózsássy Barbara (1979, Budapest) József Attila-díjas, Bella István- és Gérecz Attila-díjas költő. Pályáját a Stádium Fiatal Írók Körében kezdte. Művelődésszervező–olasz szakon tanult. Legutóbbi kötete: *Fekete-fehér fénylés* (válogatott versek, 2014).



Simon Adri (1974, Szeged) 1998-ban diplomázott a JATE bölcsészkarán, magyar–irodalomelmélet szakon. Szegeden OKJ rendszerinformatikus képesítést szerzett. Verseket, recenziókat publikál. 2010 óta Budapesten él. Legutóbbi művei: *Komplemente* (2010), *Földerengés* (versek, 2015).



Szokolay Domokos (1989, Békéscsaba) történész. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Történettudományi Doktori Iskolájának PhD-hallgatója, a Nemzeti Emlékezet Bizottságának munkatársa, tudományos kutató. Kutatási területe: az 1938–1948 közötti magyar történelem (elsősorban a magyar ellenállás a II. világháború idején; az 1944–1945-ös év eseményei, illetve a „népi szervek” és az új közigazgatás megszervezésének folyamata a korszakban).



Takács Tamás (1982, Székesfehérvár) irodalomtörténész. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem hallgatója volt. Régi és kortárs magyar irodalommal foglalkozik. Írásai a Lyukasórában és más folyóiratokban jelentek meg. Főként kritikákat és recenziókat ír.



Tamás Kincsó (1982, Csíkszereda) író gyógyszerészként végzett Kolozsváron. Kísprózáit eddig a terasz.hu és az Irodalmi Jelen közölte.



Udvardy Zoltán (1964, Budapest) újságíró. Előbb a Berzsényi Dániel Főiskolán végzett művelődésszervezőként, majd a Károli Gáspár Református Egyetemen szerzett mentálhigiénés szakember végzettséget. Évtizedekig dolgozott újságíróként különböző sajtóorgánumnoknál (Köz társaság, Esti Hírlap, Pesti Hírlap, Új Magyarország, Napi Magyarország, Magyar Nemzet). Emellett az SBS ausztrál közszolgálati rádió magyar nyelvű adásának egyik budapesti tudósítója is volt. 2011 óta pártfogó felügyelőként dolgozik. Legutóbbi kötete: *12 elgépelt oldal* (novellák, 2015).



Z. Karkovány Judit (Pestszentlőrinc, 1934) tanár, irodalom- és helytörténész. 1956-ban szerzett magyartanári diplomát az ELTE-n. 1963-tól 1995-ig a budapesti Fazekas Mihály Gyakorló Gimnáziumban tanított. Gyakorlóiskolai vezetőtanári munkája mellett magyar és világirodalmi tanulmányokat írt, legtöbbet a Móra Kiadó „Híres...” sorozata számára. Helytörténelmi témájú írásai 2001 óta Balatonfüred folyóiratában, a Füredi Históriaiban jelennek meg. Legutóbbi kötetei: *Protiwinsky Ferenc balatonfüredi festőművész* (2005), *Hiányjel* (2008), *Fegyvergyáros és gyümölcstermesztő – Brázay Zoltán Balatonfüreden* (2012).



Arvo Valton (1935, Märjamaa, Észtország) író, dramaturg a mai Észtország egyik legnagyobb hatású prózaírója. 1968-ig bányamérnöként dolgozott, azóta szabadfoglalkozású író. 1990–1992 között asz Észt Írószövetség elnöke, 1992–1995-ben parlamenti képviselő. Sokat tett a kis finnugor népekért, a finnugor írók összefogásáért: 1993-tól a Finnugor Írók Egyesületének alelnöke, 1996-tól elnöke. Számos hazai elismerés után 2015-ben a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével tüntették ki. Legutóbbi, hazánkban megjelent kötetei: *Végjáték* (válogatott novellák, 2005), *Ezer évig hordott engem a fény* (2008).